

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har i den anfægtede beslutning fundet, at flere selskaber, heriblandt sagsøgeren og dens datterselskaber, Transcatab og Dimon Italia — der senere har ændret navn til Mindo — havde tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF ved aftaler og/eller samordnet praksis inden for den italienske sektor for rå tobak.

Sagsøgeren påstår, at beslutningen annulleres delvist, idet det først og fremmest gøres gældende, at Kommissionen ved at holde sagsøgeren solidarisk ansvarlig for overtrædelser, som dens datterselskaber har begået, har tilsidesat reglerne om ansvar for moderselskaber. Sagsøgeren har i den forbindelse anfægtet de argumenter og beviser, som Kommissionen har fremført til støtte for sin konklusion.

Sagsøgeren finder ligeledes, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ved at pålægge bøder, som overstiger 10 % af datterselskabernes samlede omsætning.

Endelig finder sagsøgeren, at Kommissionen ikke skulle have anvendt en multiplikationsfaktor på dens datterselskaber, eftersom dette ikke var berettiget ud fra parternes omsætning og Kommissionens beslutningspraksis. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den multiplikationsfaktor, som blev anvendt på den, overstiger den, som blev anvendt på en anden virksomhed, hvilket har ført til en åbenbar tilsidesættelse af proportionalitet og mangel på begrundelse. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at begrundelsen for anvendelsen af en multiplikationsfaktor på Mindo er inkonsekvent, eftersom Kommissionen anvender forskellige kriterier til at fastsætte den samme bøde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

Sag anlagt den 24. januar 2006 — Universal mod Kommissionen

(Sag T-34/06)

(2006/C 60/94)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Corp. (Richmond, USA) (ved advokats A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak og M. Mollica)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4012 endelig udg. af 20. oktober 2005 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF (sag COMP/C.38.281/B.2 — rå tobak — Italien), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at flere selskaber, heriblandt sagsøgeren og et af dens indirekte datterselskaber, havde tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF ved aftaler og/eller samordnet praksis inden for den italienske sektor for rå tobak. På den baggrund pålagde Kommissionen sagsøgeren og datterselskabet en bøde in solidum.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen med den anfægtede beslutning uden at give nogen forklaring eller objektiv begrundelse antog en diametralsk modsat holdning end i den spanske sag om rå tobak, som drejede sig om det samme over-/underordningsforhold, den samme tidsramme, samme råvare, samme købspriser og sagsøgerens samme mangel på indblanden eller kendskab. Derfor finder sagsøgeren, at Kommission har overtrådt sin begrundelsespligt, tilsidesat ligebehandlingsprincippet og tilsidesat sagsøgerens berettigede forventning ved at pålægge denne en bøde for dets datterselskabs overtrædelse.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ikke har levet op til den krævede retlige standard for at bevise en afgørende indflydelse fra sagsøgerens side på datterselskabets forretningsadfærd. I den sammenhæng gøres det gældende, at Kommissionen fejlagtigt antog, at krav om rapportering og visse godkendelser bekræftede sagsøgerens udøvelse af sin afgørende forretningsindflydelse på datterselskabet, hvorimod dette ikke var tilfældet som følge af sagsøgerens meget decentraliserede opbygning og organisation.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2006 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-389/04)⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 4.12.2004.